

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9

Fylke: Hedm.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Nes

Emne: Laving

Bygdelag: Skarjø

Oppskr. av: O. P. Huun

Gard: Hauva

(adresse): Nes Hedm.

G.nr. 92

Br.nr. 7

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Det er små framstigningar med lantakninga, men det er indskrænket til å utføres kun i Arkiv, da hjelpen blir for dyr til såaut arbeide og tidene ikke strøker til for brukere uten leishjelp.

A.

1. Meget lite. Lau blir tatt som hjelpefor, i det senere tid i Arkiv, 7 jan 7 jan. Jan tid var det fast Akshil å ta risplan, kjør eller kalle lau. Entenstokk nok nok som lau i siste verdenskrig 1947.

2. Etter slåtten. Laving eller lantakning

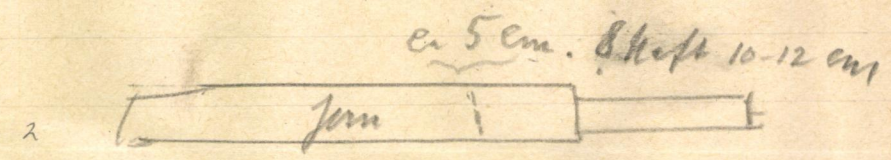
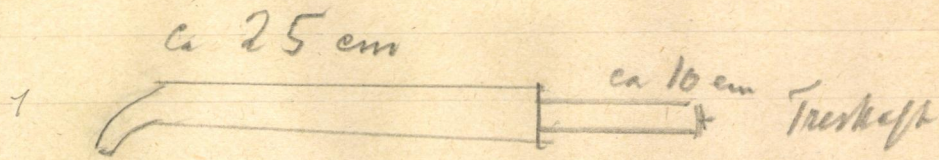
3. Lantakning, skattakning og øks. Opp, kjøst og rogn er de alminstige for. Ask er det lite av, likeså litt. Lau av older og sytju blir helst rispet

- 2
- bjørk og osp hakket med
 Haaknuden. Det er gjerne en
 krok på kniven som man
 kan bøye grenen med. Det
 var ikke ofte man hadde
 noe på handa under arbeid.
4. Olden og sylje ble ikke alltid
 nestagne, men osp og bjørk
 den siste ble kallet!
 de fleste grenene ble av-
 hagne og stammen stod
 igjen. Man vilde gjerne
 ha bjørk litt stor for
 man begynner og kalle for
 alvor, althet er ikke så godt
 å si. Høst 5 eller 6te år kunne
 man nok kalle. Det var
 sjelden man rispet lår i
 de år man ikke kollen dem.
 De kollende trær ble snart
 ussure, men kallet ut lange
 for de ble kalt til ved.
5. Rispeleu og harrleu ble
 kallet litt ute, var det derig
 var så bli det lagt utover
 på låven, siden sakte og lagt
 opp langs veggen i forlæven
 oppst med bord over og plass.
 Kjervleu ble reist opp på
 kjerringa eller kaste opp på
 staur som kompaud på
 steden, hvor hvirgra ikke ble
 surleu var nok kjent og brukt.

Lauving

6. Hvervele ble instjøst etterat de er tørre eller sgraa like etter lautakning og reist på kjempe skjelad og riedels laundet lau blir også av og til i tørken raket opp etter løofall og beuyttet som fôr. Om novingen er bork så er det brukbart som vinfyll.
7. Det var oftest lausky i indmarka før og her ble det nok faste lau. Slike felt er som regel hugget rett til beiter. Der mest lautakning foregikk fra utmarka. En mand og en kvind var ofte sammen. Manden hugg ned skogen og kvinden rakket.
8. Oppbevaringen navut forra. Hest, ku og sau er gla i lau. Hest og ku får gjerne i hjeru med lau en gang om dagen. Det saltet rispe lau kalles ikke meget av på en gang og skvarende lau som på en hjeru.
9. Pogn og sylje, osp, bjørk er også meget bra. Orre-

- Lau er deilig.
10. Alm og Ask er det like igjen av på bygga.
 11. Fjellslating er utjunt her det er Gjelden som ligger lauslig.
 12. Utjunt
Lau på bakke
 1. Rakelau er Rasklau
 2. Flere slags når det er litt grønt
 3. Håndvive og med hundene
 4. Mest i Sakker, hildes i Gjerven med klaver rundt i grinna.
 5. Kvinne og barn var gjeme med på dette arbeide.
 6. Oppbevaringen foregikk ved å legge lauet i Koster rundt veggene med press
 7. Lauet ble gitt allene oftest, hadde man drukk så ble det slått over litt. Melke dyrene skulle ha det beste lau
 8. Det er neppe noe rakelau som anses for godt for dyr er det forskjille. Askelau holder seg lenge grønt
 9. Rakelau anses for nyttig, det var godt på som brukte det i Naigåra og i 1947.

Hakkniv m. 7 alen
krok

1636

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

1636

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING